دسولې کوچنی اتل

سوله

Ketabton.com

۵

د سنایی د پرمختیایی موسسی

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵

د سولې کوچنۍ اتل

خپرونکی : د سنايي پرمختيايي موسسه
مسول مدير : راز محمد دليلي
ليکونکی : احمد فريد عارفي
پښتو ژباړه : غلام حضرت رحيمي
انځورګر : فتانه بکتاش عارفي
کمپوز او ديزاين : سيد نذير حسيني

لومړی طبع : ۱۰۰۰ توکه، د سنايي پرمختيايي موسسه (SDO) د ۱۳۸۶ د وري مياشت.
دوهم طبع : ۱۰۰۰ توکه، د سنايي پرمختيايي موسسه (SDO) د ۱۳۸۷ د ژمی مياشت.
دريم طبع : ۱۰۰۰ توکه، د سنايي پرمختيايي موسسه (SDO) د ۱۳۸۸ د ژمی مياشت.
خلورم طبع : ۲۰۰۰ توکه، د سنايي پرمختيايي موسسه (SDO) د ۱۳۸۹ غويا مياشت.

اتم سړک، قلعه فتح الله د سنايي موسسه: په کابل کې پته
تيلفون: ۰۲۰-۲۲۰۱۶۹۳
۱۸۱ : پوست بکس
بريښنا ليک: sieal@brain.net.pk
انټرنيټ پاڼه: www.sanayee.org
اورکزي پلازې شاته، يونيورسټي ټاون، پېښور پاکستان: په پاکستان کې پته.
تيلفون: ۰۰۹۲-۹۱-۵۸۴۲۱۵۵-۹۱۵۸۲۱۶۵
فکس: +۹۲+۹۱-۵۸۴۵۱۳۹

ددې کتاب ټول حقوق د سنايي پرمختيايي
موسسې پورې اړه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵

تصویري کیسه

د سولې کوچنی اتل

سوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سولې کوچنی اتل

موږ د څلورم ټولګي زده کوونکو په ښوونځي کې ښه نوم او نښان درلود. زموږ دغه شهرت پخپلو کې د دوستۍ، صمیمیت، ملګرتیا او له یو بل سره د همکارۍ په خاطر وو.

زموږ د رویشت کسیزه ټولګي ځانګړی نظم او ترتیب لرلو ځکه ټول په داسې حالت کې وو چې د یو او بل له خوښې او د نورو دوستانو له خوشحالۍ پرته مو د بل څه په

(c) ketabton.com: The Digital Library

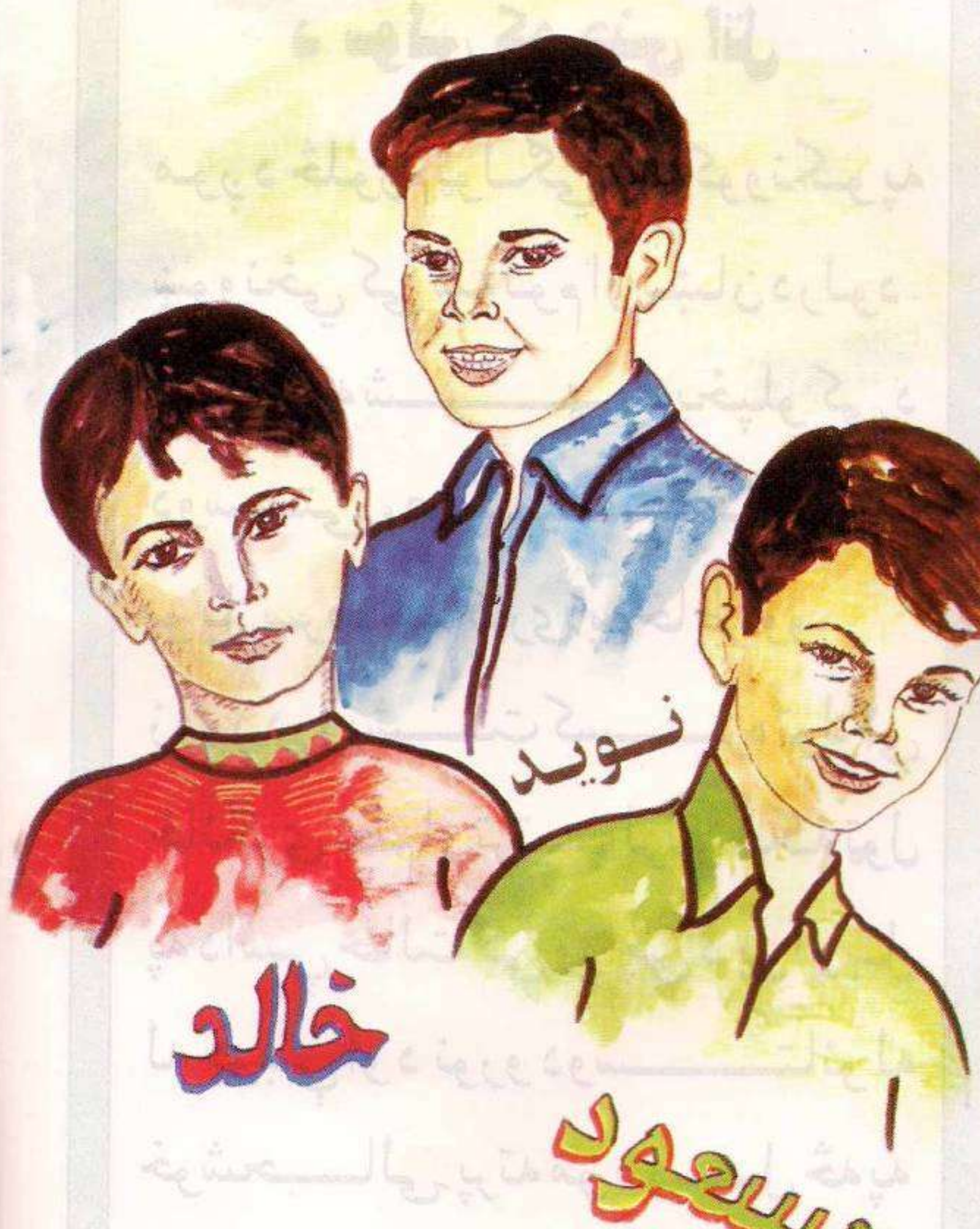

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکله فکر نه کولو.

د ښوونځي د کارونو په سرته رسولو کې مو هم خپله همکاري نه سپموله. خالد او نوید زموږ دوه تنه ټولګې ملګري وو چې ښو اخلاقـو، ښې روزنې او ښه لیاقت نمونه وو.

مسعود هم د هغوي یو نږدې دوست و. هغوي ډیر خواږه ملګري وو. تل به یې کوښښ کولو چې نورو ته ګټور تمام شي. ورځې او اونۍ تیرې دې او زموږ ټولو په زړونو کې د مینې او دوستۍ خپې ورځ په ورځ زیاتیدې. ټول په لوستونو بوخت وو ځکه څلور نیمه میاشتنۍ آزموینه را روانه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یادولو وړ ده چې ډیر زړه ســـوانده او
مهربانه ښوونکي مو هم درلودل. هغوي
هم زموږ په ښوونه او روزنه کې زیـات
زیار ګالـه. خو لکه څنګه چې د ژونـد د
خوشحــــالی ورځې کمې وی، زموږ د
ټولګي پر فضا بـــاندې هم د خوابـــدیو
تورې وریځې راخورې شـــوې او هغه
داسې چې:
یوه ورځ خالد او نوید د همیشني عادت
پر خلاف غیر حـاضر وو. ټول حـیران وو
چې ولې دغو دوو خوږو دوســـتانو غیر
حــاضري کړې ده، ځکه هغوي هیڅکله
هم غیر حاضري نه کوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سبـــا هم په ټولګي کې د هغوي ځايونه تش وو، ټول حـــيران وو چې زموږ په دغو دوستانو څه شوي دي چې نه دي راغلي. تردې چې په دريمه ورځ خالد يوازې او ډير خواشينى ټولګي ته راغى. په څيره کې يې هغه پخوانى خوشحـــالي نه وه. خواشينى او خپه ښکاريده. ټول ورڅخه راتاو شـــــــول، هريو ورڅخه پوښتنې کولې، چيرته وې خالد جانه! نويد ولې نه دي راغلى؟ ژرشـــه ووايه چې موږ ټول درپســـــې خپه وو. خالد پټه خوله وه او ځواب نه راکاوه.

په پاى کې مو په لوړ غږ او جدي توګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورڅخه وپوښتل: خالد جانه ووايه چې څه پېښ شوي دي؟

آخر د خالد شونډې بېرته شوې، په داسې حال کې چې له خيرې څخه يې قهر اوريده په رپېدلو شونډو يې وويل:

«د نويد پوښتنه مه کوئ! افسوس چې نويد نور هغه پرونی نويد نه دی. زما هيلې او آرزوګانې يې په ايرو بدلې کړې. ما هغه دوست او ورور باله، خو اوس هغه يو خود خواه او کلان کاره بنيادم شوی دی، چې تاسې نه پوهېږئ خو زه پوهېږم. ما له خپلو غمونو سره پرېږدئ او ولاړ شئ...»

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خالد خبرې لا پای ته نه وې رسیدلې چې لوست پیل شو او د درې ښوونکي صاحب ټولګې ته راغی. زده کوونکي ټول د هغه په احترام ودریدل. کله چې د درې ساعت پای ته ورسید او تفریح شوه، ټول زده کوونکي د خالد په شاوخوا راټول شول او بیا مو هم غوښتل ورڅخه پوښتنې وکړو خو خالد د اوبو څښلو په بلمه له موږ څخه لرې شو.

ټول دوستان په تیره بیا مسعود خواشیني و چې حتماً کومه مهمه پیښه شوې ده چې خالد دومره د نوید په باب یادونه کوي. ځکه هغوي مو څلور کاله داسې نه وو لدلي چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترمنځ يې کوم کوچنی خپګان هم پیښ شوی وي.

مور هيڅ يو نه پوهيدلو چې ولې دغه دوه تنه دوستان له يو بل نه خپه شوي دي چې ان دوه ورځې له ښوونځي څخه هم غير حاضر شول. د رخصتۍ په وخت کې هم خالد بکس او کتابونه تر تخرګ لاندې کړل. په بيړه ان په منډه وسره د کور په لور روان شول. ټولو د ټولګي ملګرو او مسعود په حيرانتيا سره دې حالت ته کتل او ټولو تعجب کاوه او نه پوهيدل چې څه وکړي. فکر مو وکړ چې د نويد راتلو ته انتظار وباسو چې په خبره پوه شو او لاره چاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې ومومو.

تاوده لمر اړ کړو چې د خپلو کورونو په لور روان شو او يو څه دمه وکړو.

سبا کله چې موږ د خپل ټولګي په تنظيم بوخت وو نويد ورو ټولګي ته راننوتلو او په لوړ غږ يې ټولو ته سلام واچاوه، ټولو په خوشحالۍ او غالمغال سره هغه په لاسونو کې پورته کړ او شکر مو وکړ چې بيا ټول سره يو ځای شو.

خو څو شيبې لا نه وې تيرې شوې چې دې چغو خپل ځای سکوت او چوپتيا ته ورکړ او بيا هر يوه پوښتنه کوله چې دا څو ورځې ولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

رانه غلې؟ ولې؟ ولې؟ په پای کې نوید
سل زړونه یو کړل او خپله کیسه یې داسې
بیل کړه:
درې ورځې مخکې چې د ماز دیګر له
لمانځه وروسته مې وږه نان وایی ته وړل،
د نانوایی ترخنګ د ویډیو ګیم کلپ دی
چې هلکان هره ورځ په کې ویډیو ګیم
کوي. یو ناڅاپي مې خالد له نورو دوو تنو
سره په ویډیو ګیم کې ولید، ډیر خپه
شوم، له ځانه سره مې وویل خالد او دا
ځای؟؟؟
له دې امله چې خالد ډیر را باندې ګران و نو
ځان مې کنټرول نه کړ او په قهر سره مې پرې
غږ وکړ: دا ستا ځای نه دی! زه خجالت باسم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ستا دوست یم او نور په لسګونو نصیحتونه خو د خالد غوږونه لکه چې کاڼه شوي وي، زما خبرو ته یې هیڅ پام ونه کړ او له دې امله چې هغه د خپلو ویډیو ګیم بازه ملګرو ترمنځ وشرمید، زه یې په خرابو او ناوړو خبرو خپه کړم او د خپلو دوستانو په لمسون یې په مخ په څپېړه ووهلم.

کله چې خبره دې ځای ته را ورسیده، نوید سوړ اسویلی وکیښ او وې ویل: د نیکۍ سزا بدي ده.

له یوې لنډې چوپتیا وروسته نوید د خپلو خبرو په دوام وویل: ما خالد پیژاند، ستاسو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په شان د هغه له اخلاقو، روزنې او لیاقت څخه خبر وم نو کله مې چې ډوډۍ کور ته ورسوله له مور څخه مې اجازه واخیستله او د خالد دوي کور ته ورغلم. نږدې یو ساعت ورته ماتل شوم چې له هغه سره له نږدې خبر وکړم، خپلو کړو وړو ته یې متوجه کړم او بیرته سره دوستان شو. خو کله چې خالد کور ته راغی او زه یې ولیدلم باور و کړی...

د نوید له سترګو څخه اوښکې روانې شوې او ستونی یې ډک شو. ټولو دوستانو سرونه کښته اچولي وو او خپه وو.

نوید خپلې اوښکې پاکې کړې او غاړه یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تازه کړه او بیا یې په خبرو پیل وکړ:
زه هغه شپه د خپلې خولې په ترخه مزه
پوه شوم. وپوهیدم چې د یو دوست له
لاسه ورکول څومره سخته خبره ده.
سبا مې له خپلې مور سره مشوره وکړه
او بیا د خالد دوی کور ته ورغلم چې د
هغه له مور او پلار سره چې زه هم د خالد
په شان پرې ګران یم خبرې وکړم او
هغوی د خالد په دې کار خبر کړم، کله
چې د هغوی کور ته ور ننوتم، د ورځې
په وخت کې په کور کې د خالد له
موجودیت څخه حیران شوم.
زما په فکر خالد له شرمه مکتب ته نه و

(c) ketabton.com: The Digital Library

تللی او په کور کې ناست و.

نوید لاخپلې خبرې نه وې خلاصې کړې چې خالد په چټکۍ سره ټولګي ته را ننوت او له سلام او پوښتنې پرته د صنف په یوه وروستۍ چوکۍ کیناست.

ورځې تیریدې او مور داسې یوه شول چې خالد یې په کور کې هم ملامت کړی دی او خالد د نوید په وړاندې لاپسې عقده مند شوی دي. او له زړه نه ورڅخه خپه دی او هیڅ کله یې نه غوښتل چې بیا له نوید سره دوستي وکړي.

د څلورم ب ټولګي نور هغه پخوانی ټولګي نه و، هر یو په یو کونج کې کیناست او

خپل لوستونه مو لوستل.
خالد او نوید چندان له لوست سره مینه نه درلودله. کورنۍ وظیفې یې هم نه کولې. مونږ ټول د هغوی په دې حالت خواشیني وو، خو مسعود له نورو څخه زیات خپه و.
ځکه هم خالد او هم نوید د هغه ښه دوستان وو. زمونږ ټولګي ملګرو د مسعود په مرسته څو ځلې هڅه کړې وه چې نوید او خالد سره پخلا کړو خو امکان یې پیدا نه کړ، ځکه خالد نا اهله ملګرو له کاره ایستلي و. هغوي نوید د خالد دښمن باله او خالد یې هڅولو چې له نوید سره پخلا نه شي. د دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبـرې علت هم څرګند و او هغه دا چې د هغوي ويډه يوګيم خوښ و خو له لوست او ښوونځي سـره يې دښمني وه. خو خالد په دې ورځو کې ويډه يوګيم ته هم نه تللو. کـرار کـرار د ټولـګي زده کوونکي هم په دوو ډلو وويشـــل شــول څوك د نويد پلويان وو او څوك هـم د خالـد. دوي ټول هغه دوسـتـان وو چې خپل ټول ځواك او انرژي يې په صميميت، دوسـتـۍ او د ټولـګي په ترتيـب او تنظيـم لګولـه خـو اوس زموږ ټولګي خپل شـهرت له لاسـه ورکړيدی.

مسعود تل پريشانه و او زيات تلاش يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې دغه حالت پای ته ورسوي خو نه
بریالی کیده. د پښتو او دري ښوونکي
هم په دې موضوع باندې څه نا څه خبر
شوي وو، ځکه د ټولګي حالت په ښکاره
دا موضوع بیانوله. هغوی څو ځلې له
زده کوونکو څخه پوښتي وو چې په
موضوع پوه شي، خو موږ له شرمه خپلو
ښوونکو ته څه نه ویل. موږ ټول پوهیدلو
چې جنګ او دعوا ښه کار نه دی او زموږ
خواره ښوونکي خپه کیدل.
شپې ورځې تیریدې، داسې وخت را ورسید
چې مسعود هم غیر حاضري پیل کړه، تر
دې چې غیر حاضري یې لسو ورځو ته

ورسېدله. هلکان پرېشانه وو ځکه
آزموينې را رسېدلې وې. موږ ټولو
لوستونه ويل او کوښښ مو کولو خو د
مسعود درك نه و، تر هغه چې مسعود
يو ورځ راغی کله چې هغه له لس
ورځنۍ غير حاضرۍ وروسته ټولګي ته
ننووت، د دري ښوونکي د حاضرۍ په
اخستلو بوخت و، د مسعود حالت
داسې ښکارېده چې تا به ويل کوم مهم
پيغام يې راوړی دی. موږ ټولو د
پوښتنې حالت غوره کړی و. خو د
ښوونکي صاحب موجوديت د پوښتنې
اجازه نه راکوله. مسعود د دري له
ښوونکي سره د روغ بړ په وخت کې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښوونکي صاحب په غوږ کې څه وویل
چې مور وانه اورېدل.
کله چې مسعود په څوکۍ کیناست،
ښوونکي صاحب وویل: نن لوست نه
وایو، مسعود جان مور او تاسې ته د
خپلې غیر حاضرۍ کیسه کوي.
دا د جنګ او سولې د ښارونو یوه
ریښتینې کیسه ده چې مسعود تېرې
لس ورځې هلته تېرې کړې وې او د
هغو ښارونو حالات یې لیدلي دي.
اوس زه د مسعود په څوکۍ کښینم او
له تاسو سره یو ځای د هغو کیسې ته
غوږ نیسم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

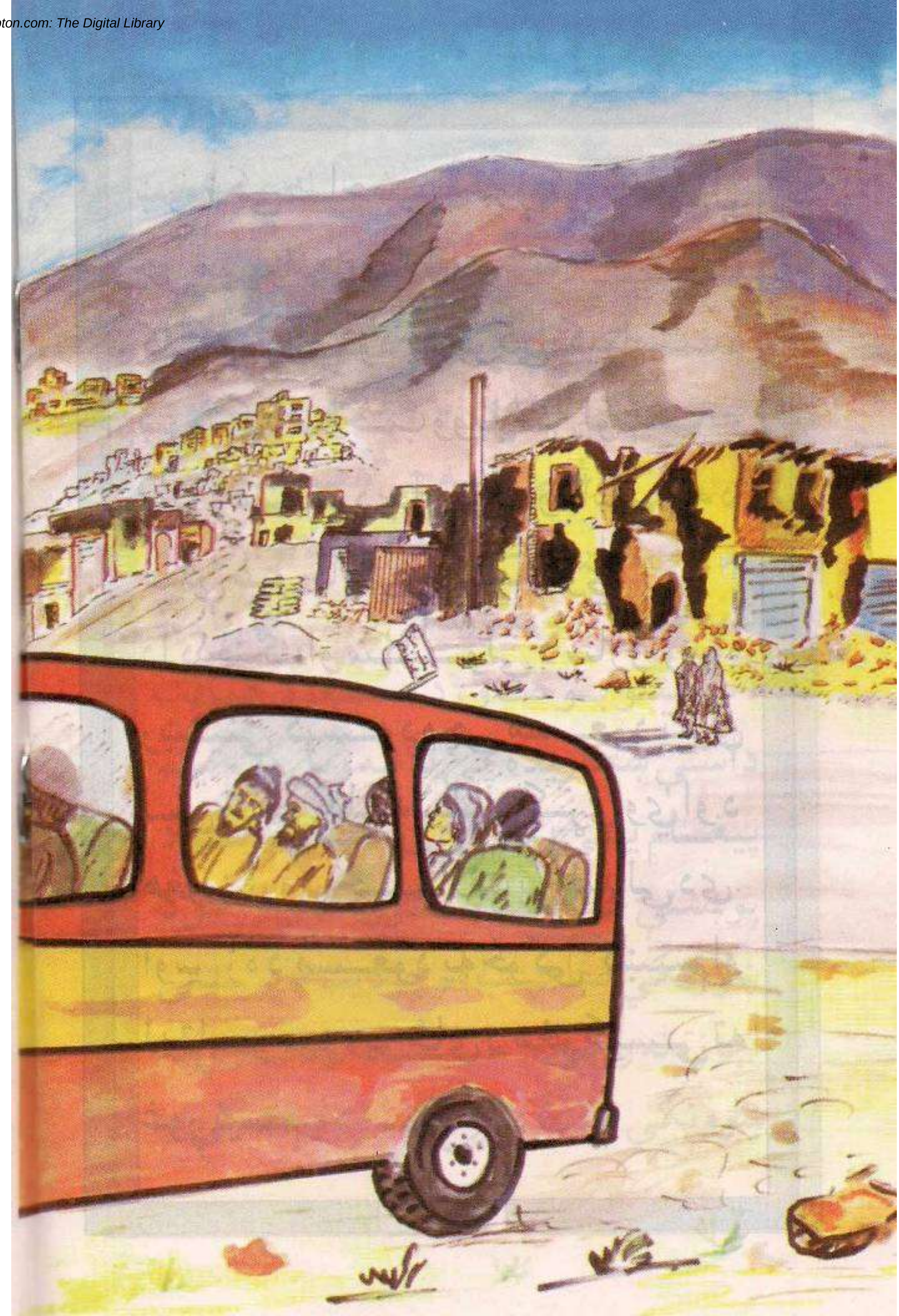

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسعود د صنف مخې ته ودريد او د خپلې کيسې له پيل مخکې يې يو شمير عکسونه له خپل بکس څخه را وايستل او د ښوونکي صاحب پر ميز يې کېښودل. موږ ټول د کيسې اوريدو ته منتظر وو.

مسعود غاړه تازه کړه او خپله کيسه يې په يو غمجن حالت او غږ سره داسې پيل کړه.

ماما کره چې د جنګ په ښار کې دی ولاړو. کله چې ښار ته ورسيدو... مسعود نه شو کولای خپلو خبرو ته دوام ورکړي، ځکه ستونی يې ډک ډک کيده او اوښکی يې په سترګو کې راټولې شوې وې. موږ هم به يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبرۍ سره د هغه د کیسې د اورېدو په انتظار وو چې د جنګ په ښار کې څه پیښ شوي دي. بالاخره مسعود په ژړه غوني غږ سره خپلې کیسې ته دوام ورکړ.

مخکې له دې چې له خپل ښار څخه روان شو موټر نه پیدا کېده. موټروانان بېرېدل او ویل یې: موږ ښار ته نه شو تللای ځکه هلته جنګ دی. له زیات انتظار او د موږ له زاریو وروسته یو موټر چلونکي ومنله چې موږ د جنګ ښار ته ورسوي. د موټروان له خیرې څخه ښکارېده چې مهربانه سړی دی. ځکه په هغو شرایطو کې هیڅوک نه حاضرېدل چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان له خطر سره مخامخ کړي. موږ اړ وو
چې ولاړ شـو. ځکه ماما مې احــوال را
اســتولي وو چې ورتګ يې حــتمي کاوه.
لنډه دا چې موټر روان شـــو او په دوړو او
خاورو کې مخکې ته سـړك نه ښکاريده
چې چيرته دی. څو تنه نور هم چې لـه موږ
سره په موټر کې ملګري شـول پخپلو کې
يې سره ويل: ښه وشـو چې ددغې مور او
زوي له برکته مو موټر پيدا کړ. خدای دې
وکړي چې په خير ورســـيږو او موټر په
مرميو او يا توغندي ونه لګيږي. زه او
مور مې هم ډاريدلو ځکه د ماين خطر هم
و.
له يو ساعت وروسته مو په لاره کې د يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

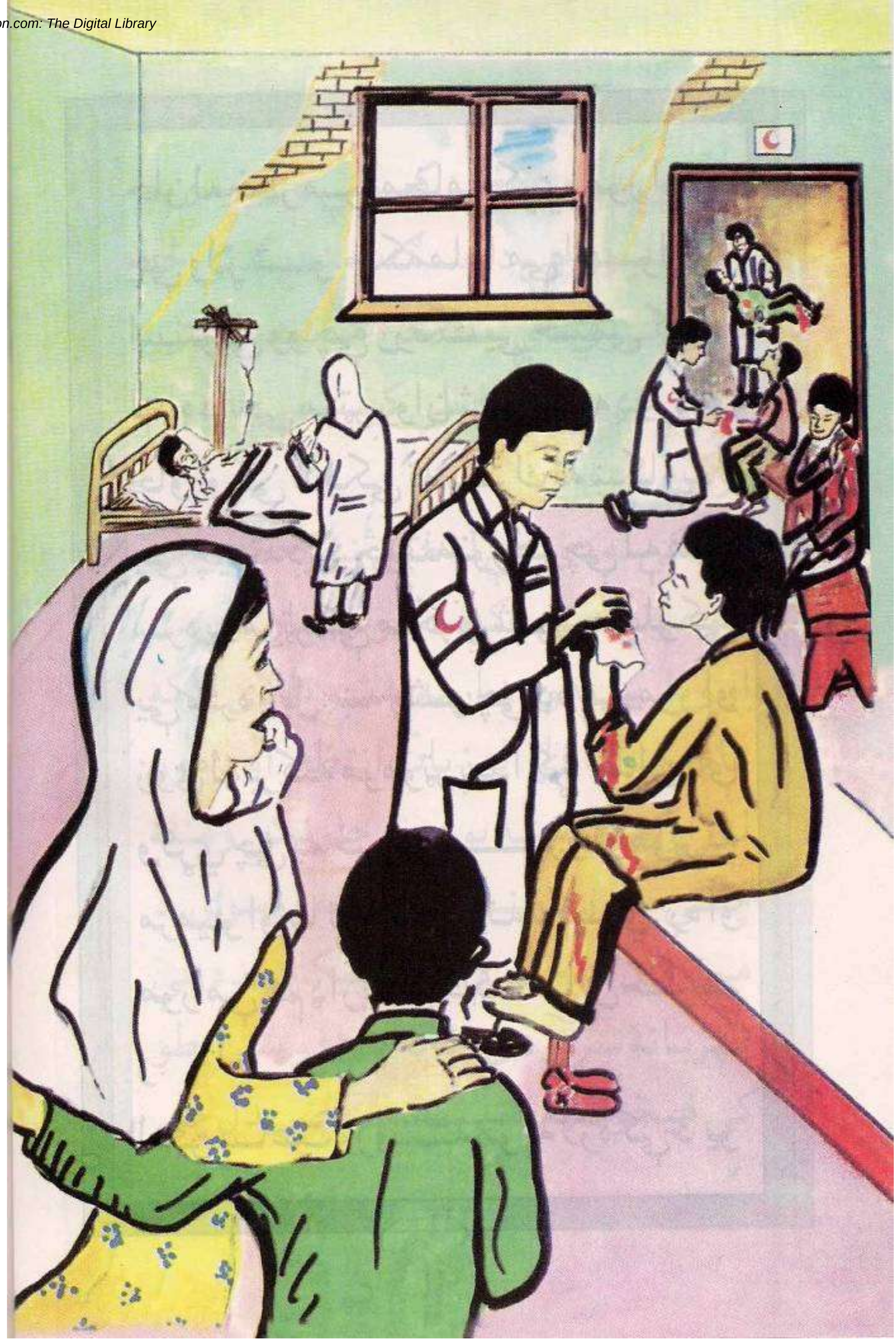

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښوونځي ودانۍ ولیدله چې سوې او
ورانه شوې وه. څوکۍ او د ښوونکي میز
او نور له یاده تللي خوبونه وو چې ګنې
هیڅ نه وو.
ټولګي او د مکتب د ادارې د یوالونه
سوري سوري وو. د کلي یوه سپین ږیري
کیسه کوله چې څه موده مخکې په
همدې ښوونځي کې یو ښوونکی او درې
تنه زده کوونکي د توغندي د لګیدو له
امله شهیدان شول. هغه دې هغه بیرغونه
وینې! هغه یې قبرونه دي. کله چې له
ښوونځي څخه تیر شو لاره ډیره خرابه وه
او موټر ورو ورو روان و. ما د سړک بنې او
کیڼ خواته کتل بدبختیانې مې لیدلې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

غمونه مې لېدل او د ځګر محصول مې لید. له نیم ساعت وروسته یو روغتون ته ورسیدو مور مې تر يې شوې وه له موټروان څخه يې وغوښتل چې ودریږي. کاشکې هیڅکله نه وای دریدلې، روغتون ته ورننوتلو. نه پوهیږم څنګه مو د هغو ټولو شیانو د لیدلو زغم کاوه. د خلکو بیروبار د کورنیو نارې سورې، د ناروغانو زګیر وې. درې تنه ډاکتران او يو نرس د ژغورونکو ملایکو په شان هر خوا زغلیدل او ټپیان یې د عملیاتو خونو ته وړل. ټپیان اکثره ماشومان وو. یو مور ډاکټر ته زاري کوله چې ډاکټر صاحب،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماشوم مې د مرګ په حال کې دی. ډاکټر ورسره په نرمۍ خبرې کولې. د دې صحنې په ليدلو سره مې مور او به هم ونه ښنيلي.

يو ډاکټر مې مور ته ويل نن سهار په هغه نږدې کلي کې درې ځلور توغندي ولګېدل چې په ترخ کې يې په لسګونو تنه مړه او ګڼ شمېر ټپيان شول. ستر ګې مې تورې تورې کېدې د مور لاس مې ونيو او په زياتې خواشينۍ سره موټر ته وروختلو.

د موټر سورلۍ مونږ ته انتظار وې. هغوی ټول خواشيني او خپه ښکاريدل. يوه مرګونې چوپتيا په موټر کې خپره وه. موټر روان و او

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ هم په چرتونو کې ډوب وو.

د ماما تر کوره مو يوه خبره هم سره ونه کړه. د ماما د کور خواته مو له موټروان څخه وغوښتل چې موږ پلي کړي. کله چې د ماما کره ورسيدو فکر مې وکړ چې له مړو سره مخامخ يو.

ماما د ماما ميرمنې او بچيانو يې يوازې پوستکي پر مخ لرل. لوږه غم او وحشت او په هره شيبه کې د توغنديو غږونو خلك له ګڼ شمير مصيبتونو سره مخامخ کړي وو.

ماما مې راته ويل په ښار کې نه درس شته نه تعليم. خلك ټول وږي دي جنګ د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلکو هر څه ورځخه اخستي دي. کور نه لرو، ډوډۍ نه لرو، لوست او ښوونه نه لرو یوازې او یوازې شهیدان لرو، هره ورځ یوه مور بوره کیږي او یو زوي بې پلاره کیږي او بې موره کیږي او زړې ښځې په دعا دي چې وطن ته سوله راولي.

ښوونکي او د ټولګي ملګرو په خیر سره د مسعود خبرې اوریدلې. د ټولګي فضا خاموشه وه ځینو ورو ورو ژړل.

مسعود عکسونه د میز له سره راواخستل او د ټولګي ملګرو ته یې ښودل چې د جنګ د ښار د خلکو د تراخه ژوندانه ښکارندوي وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مسعود خبرو له نورو څخه زيات پر خالد اغيزه وکړه او هغه يې حيران کړی و. نويد ژړېده. بنوونکي صاحب هم په فکرونو کې ډوب و.

مسعود عکسونه بيرته ټول کړل او خبرو ته يې داسې دوام ورکړ. دوه ورځې مو په زيات مشکل سره د جنګ په ښار کې تيرې کړې او دعا مو کوله چې ژر او په خير سره له دې ښار څخه ووځو.

د ماما مشکل مو د مور په موجوديت کې حل شو. د خلکو د غمونو او کړاوونو د اوريدو توان مو نه درلود.

(c) ketabton.com: The Digital Library

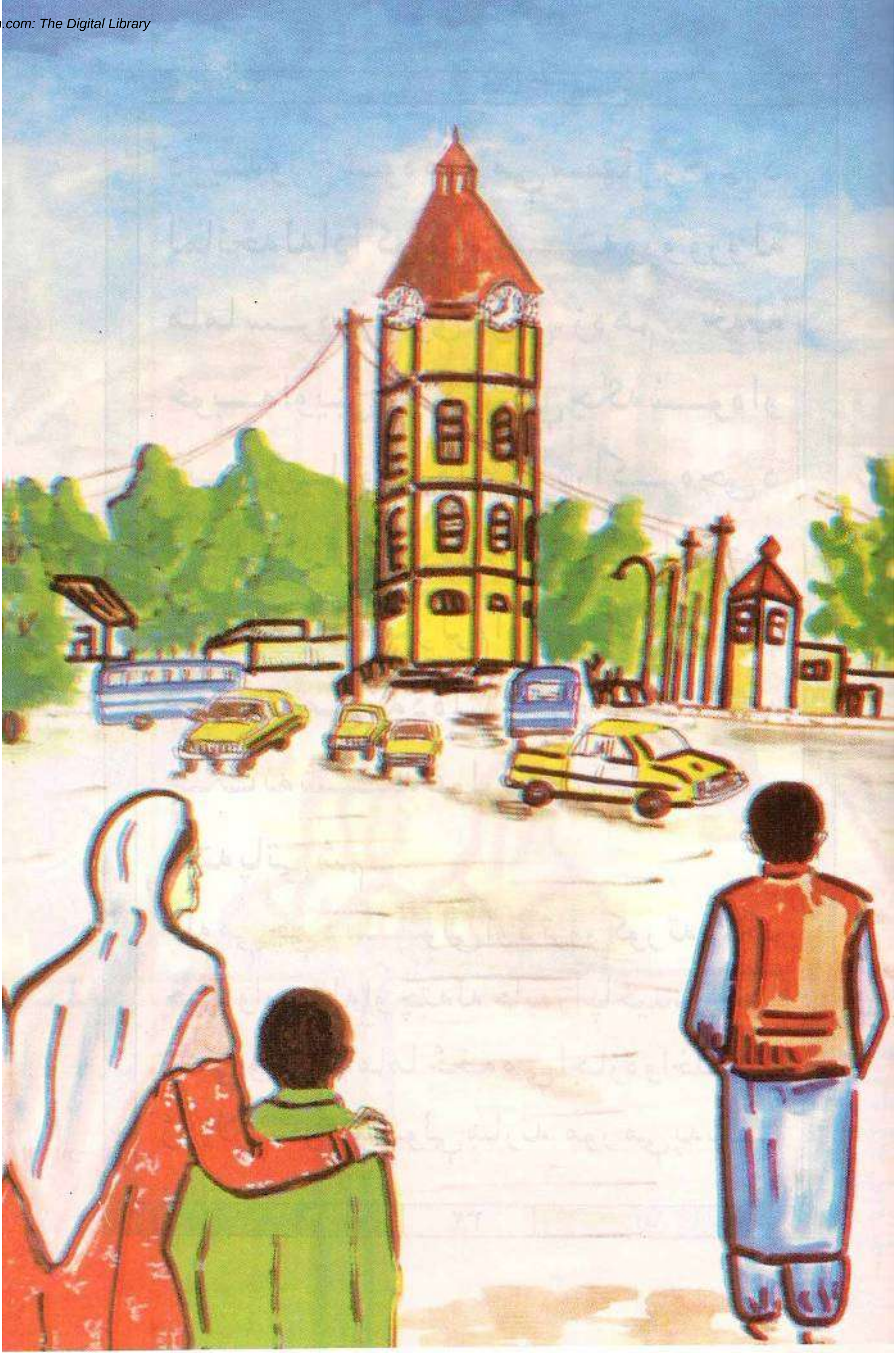

(c) ketabton.com: The Digital Library

دريمه ورځ شوه مور مې سهار وختي د
لمانځه له ادا کولو وروسته ورو ورو له
ماما سره خبرې کولې. زه هم يو څه له
خوبه اويښ وم، مور مې جګه شوه او
ويې ويل وروره اجازه راکړه چې د
مسعود د ترور کره ولاړه شم ستا له خور
سره هم يو څه کار لرم او ډيره موده شوې
چې هغه مې نه ده ليدلې او دا چې هلته
جنګ نه شته غواړم درې څلور ورځې
هلته پاتې شم.
کله مې چې د سولې او د ترور کور ته د تګ
خبره واوريدله او چته له ځايه را پاځيدم او مور
ته مې وويل له ماما څخه مې اجازه واخله چې
زه ولاړ شم د سولې ښارته. مور مې په سر

(c) ketabton.com: The Digital Library

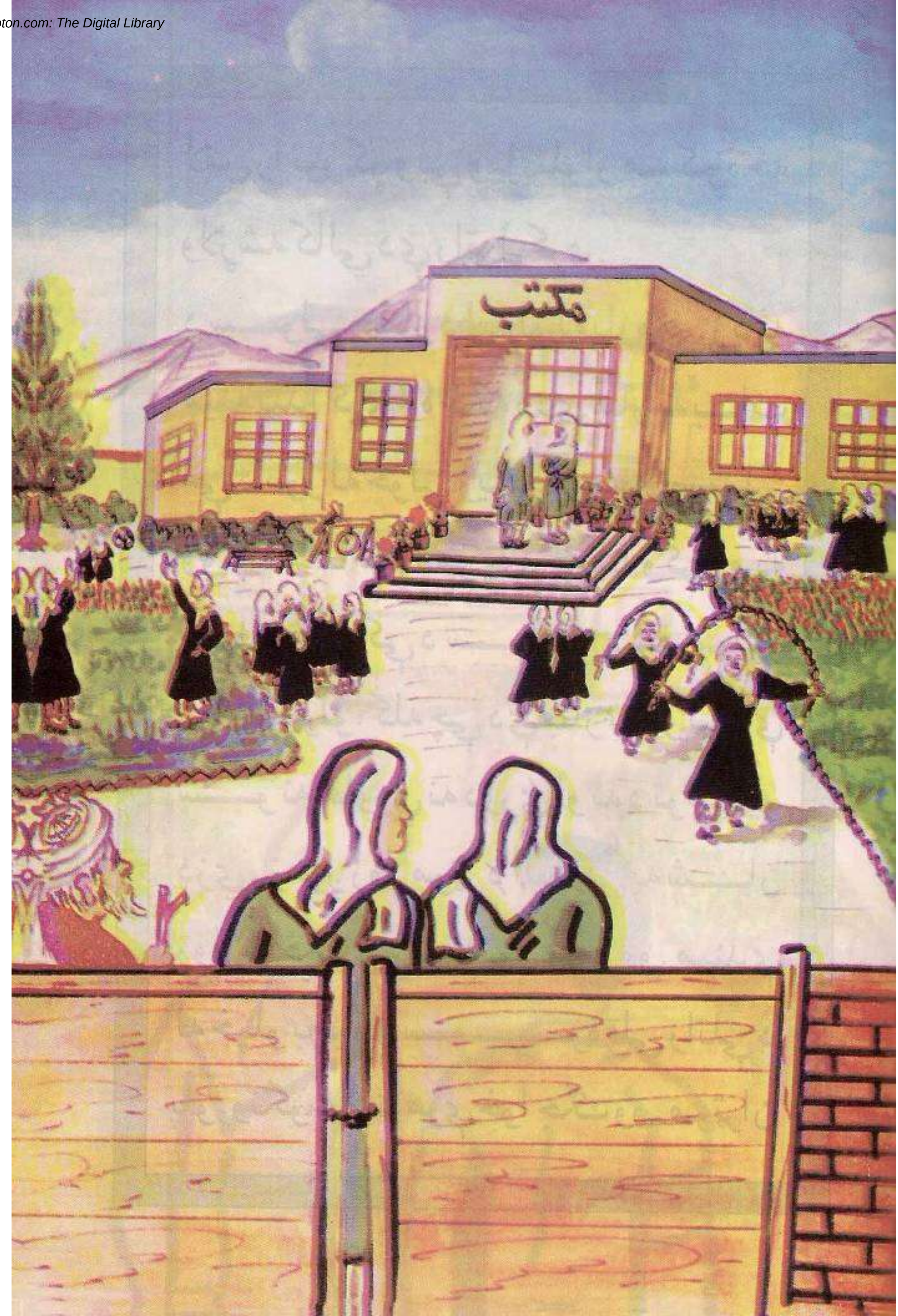

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس را تیر کړ ویې ویل تلوار مه کوه ځه ولاړ شه کالي دې راټول کړه.

د سولې د ښار د لیدلو له پاره مې زیاته مینه پیدا کړې وه ځکه د دې ښار په باب مې د مور له خولې زیاتې کیسې اوریدلې وې. له ماما سره مو په مخه ښه وکړه او په یو زاړه موټر کې د سولې د ښار په لور روان شولو. کله چې دې ښار ته ور نیږدې شو نه خاورې نه دوړې او نه د توغندیو ډزې، زموږ زوړ موټر د الوتکې په شان روان و ځکه سړکونه ټول قیر وو. میندې له خپلو بچیانو سره تلې راتلې د پلورونکو غږونه هرې خوا جګ وو. موټران

(c) ketabton.com: The Digital Library

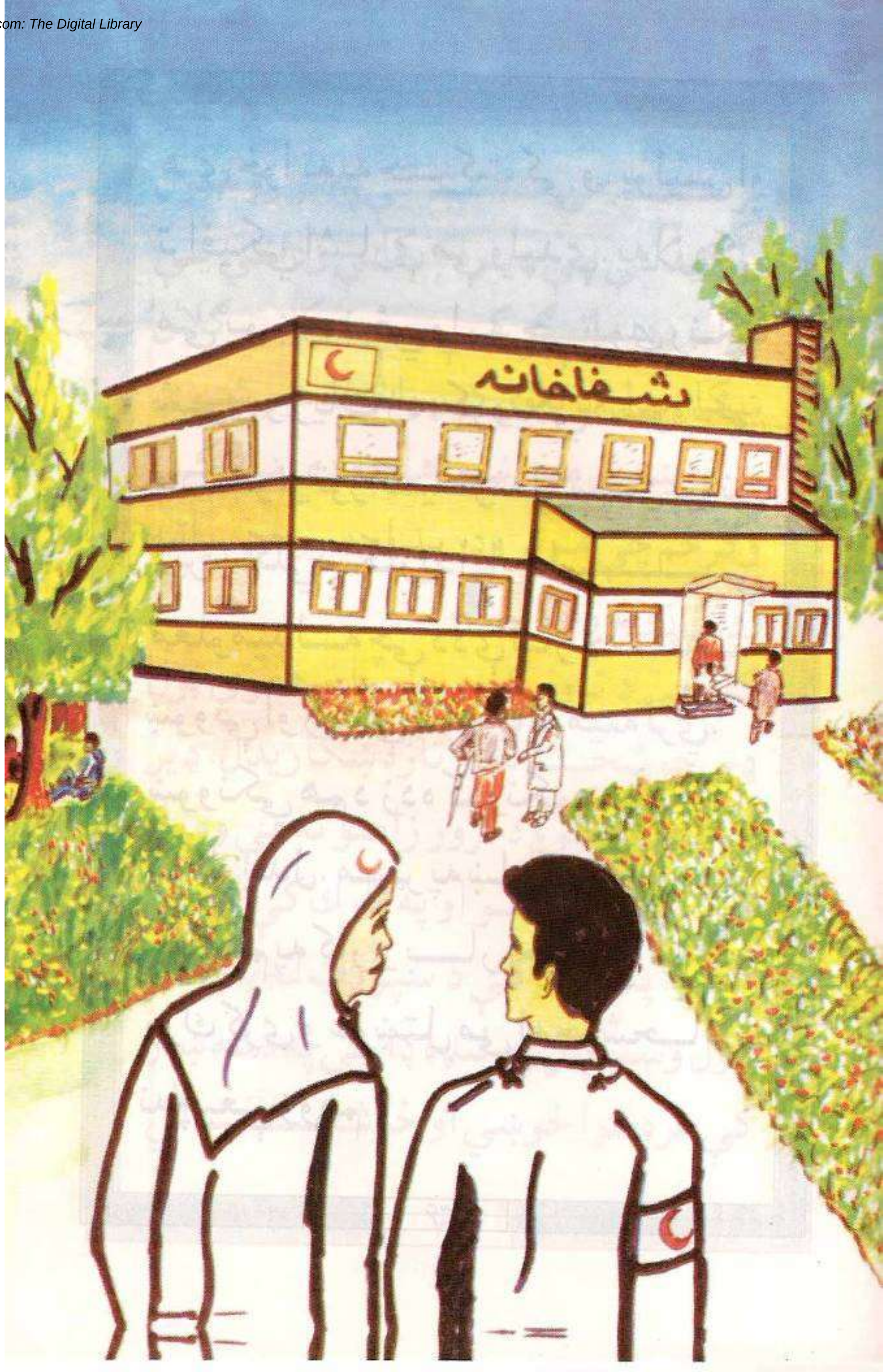

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرې خوا ته په حـــرکت کې و. پولیس او ترافیکي اشـارې مې ولیدې. په لاره کې مـې یو ښوونـځي ولیـد چې نـوی رنـګ شـوی و زیات زده کوونکي د ښوونځي و د نجونو تور کمیسونه او سپین پړوني ډیر ښکلي ښکاریدل او داســـــې معلومیدلـــه چې د دې ښار خلـــك لـــه ښوونې او روزنې سره زیاته مینه لري.
ښوونکي هم د زده کوونکو په منځ کې ښکاریـدل. مـوټر په ښار کـې روان و او خلك هم په کار و بـــار اخته وو. ما ځان ورك کړی و غوښتل مې له خوشحالۍ نه چیغې ووهم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو حـــل مې ســـــترګې په یو روغتون
ولګیدلې چې ډېره ښکلې ودانۍ یې
درلوده په انګړ کې یې ښکلي ګلان
ښکاریدل. د ترور کور راڅخه هیر شوی
و. غوښتل مې نور هم په دې ښار کې
وګرځم چې موټر ودرید او مور مې راته
وویل زویه راورسیدو.
کله چې د ترور کره ورسیدو هغوي ټول
ډیر خوشحاله او تازه ښکاریدل. ډیر
خوشحاله شوم د ترور زامنو ته مې وویل
چې بهر ولاړ شو او په پارك کې لوبې
وکړو. په پارك کې د سپورټ له پاره هر
ډول وسایل وو لنډه دا چې په دغه ښار
کې هره خوا خوښي او خوشحالي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه. زمونږ ټولو خېرې يو ځل بيا خلاصې او خوشحالې شوې وې.

مسعود د ميز له سره بيا خو داني عکسونه را واخيستل او مونږ ته يې راوښودل دا عکسونه د سولې د ښاروو، دومره ښکلي ښار مونږ په خوب کې هم نه وليدلي او پوه شو چې د جنګ او د سولې د ښارونو ترمنځ څومره توپير دی.

مسعود عکسونه ټول کړل او د خالد او نويد خواته يې وکتل او پخپل ځای کيناست.

بيا د دري د ښوونکي صاحب خپلې خبرې داسې پيل کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوږو بچیانو! د مسعود جان کیسه مو
واورېدله اوس زه له تاسې څخه پوښتم
چې کوم ښار ښه دی د جنګ او که د
سولې؟ ټولو په یوه غږ د سولې! د سولې!
په دې وخت کې د درې ښوونکي
صاحب لکه چې د ټولګي له ټولو حال
احوال څخه خبروي په مهربانۍ سره د
خالد خواته ورتاوشو او له هغه څخه یې
وپوښتل: خالد جانه ستا نظر څه دی؟
خالد چې د کیسې له پیل څخه ژړغونی
غوندې و چیغه کړه د ښوونکي صاحب
خواته یې ورمنډه کړه او د هغه په غېږ
کې یې ځان واچاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښوونکي صاحب په مهربانۍ ورته وویل:
خالد جانه بچیه!
له نوید څخه بـــخښنه وغواړه زه له هر څه
نه خبــریم له مســعود جان څخه هم مننه
وکړه.
نوید او مسـعود دواړه ښوونکي صاحب
خواتــه ورغلل او خالـد یـې په غیـږ کـې
ونیو. نـور هم ورغلل او خالـد یې په غیږ
کې ونیو.
د درې ښوونکي صاحب ډیر خوشحاله و
او ډیر ژر د څلورم ب ټولګي بیا د سـولې
او دوستۍ ټولګي شو.
په دې وخت کې ښوونکي صاحــب د تختې
خواته روان شـو او ویې وویل د سـولې اتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسـعود دی چې د دوو مرورو ملګرو
ترمنځ يې د پخلاينې زمينه برابره کړله له
هغه وروسته مسعود د سولې د کوچني
اتل په نامه يادېده.
اوس نو زموږ ټولګی سربېره پر دې چې
ښه نوم او نښان پيدا کړ د سولې کوچنی
اتل هم لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

Preface

Dear readers,
It is an obvious fact that peace is the most urgent requirement of our society and all Afghan people, old, young and children are impatiently waiting for it. But the point at the issue is that we should not wait for the others to bring peace for us. We ourselves should try hard to ensure peace in our society. We should start peace initiatives from the grassroots levels i.e. schools, families, villages and work collectives and expand it to the nation level.

Sanayee Development Organization (SDO) has published an illustrated children story in Dari language entitled "Small Champion of Peace" written by Ahmad Farid Arfi. This book gives a strong motivation for peace initiative at the grassroots level.

It is worth mentioning that the story of this book not only gives a moral lesson from disastrous consequences of war but gives a strong motivation for peace as well. This book will be usefull for the children, teenagers and other group of the society.

By publishing of this book I hope that we may take a step forward toward dissemination of culture of peace in our society.

With Regards,
Raz Muhammad Dalili

(c) ketabton.com: The Digital Library

5

Da Sule Kochnay Atal

(Small Champion Peace)

Published by	:	Sanayee Development Organization (SDO)
Editor - in - Chief	:	Raz Muhammad Dalili
Author	:	Ahmad Farid Arifi
Translated by	:	Ghulam Hazrat "Rahimi"
Edited by	:	Ass. Prof. Sarwar Mamound
Artist :	:	Sultan Hamid Fanoos
Composed By	:	Saifullah Zamani

1st Edition : 1000 copies, Financed by (SDO), May 2007
2nd: Enditon : 1000 copies, Financed by (SDO), Nov 2007
2nd: Enditon : 1000 copies, Financed by (SDO), Feb 2008

Publishing date	:	Apr 2010
Number of copies	:	2000 copies
Financed by	:	Sanayee Development Organization (SDO)

Kabul address	:	Sanayee Development Organization (SDO) Qala-e-fatiullah 9th street, Near Shahoon Electricity Junction
Kabul telephone	:	0093-(20) 2201693
Post Box	:	181 Kabul Afghanistan
Email	:	sdfkabul@ceretechs.com
Websites	;	wwwsanayee.org Www.nawidefarda.com
Peshawar Address	:	Kabul English Language Center, Behind Orakzai Plaza and total CNG, university Road Shaheen Town, Peshawar Pakistan
Telephone	:	0092-91-5842155 - 91582165
Fax	:	+92+-1-5845139

All Rights Reserved

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library